

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

super terrā ex subdialibus petris cedit. Nec ex obru-
tis Subdialia a grecis pmo habita quib' cogerent
domus ex tuisa telta et pedali crassitudine fistucata.
Terratum nūc appellat.

Subduco is. penul. p. subter duco. Interdū subtraho.
Lato. Ignē subdito: ubi bullabit vinum: ignē subdu-
cito. Sunt em̄ contraria subdo & subduco. Juue. Et
nos ergo manū ferule subdupim'. Interdū surripio.
Virg. Et succus pecori & lac subducit agnis. Inter-
dum. rursū duco/leno/ extollo. Idē. Quā se subdu-
cere colles incipiūt. Hinc subducere naues dicim'
in terrā trahere q̄ terra mari altior: sit: sē e contrario
deducere in mare & terra ducere. Idē. Quasiatam
vētis liceat subducere classem. Plau. in cas. Ibo in-
tro vt subducā nauim rursū in puluinariū. Inter-
dū subducere cū hoc noie ratio significat computare
calcularē. Li. lentulo. Rationibulq̄ subductis sum-
mā feci cogitationū mearū. Plau. in cap. Subducā
rationūculā quantillū argentū mihi apud trapezitam
fiet. Et subducere est furim subtrahere. Idē in cur.
Propino magnū poculū: ille bibit: caput ponit: cū
dormiscit ego et subduco manulū. Salu. Preterea
ex gregarijs militibus quemq̄ armatū in prima acie
subducit. i. extrahit & alibi locat.

Subdeo is. iiii. vel subij itū. ingredior. Cesar. cō. j. Qui
intra annos quattuordecim tectū nō subijissent. Lac.
Sue virtutes inferas vitia sua sponte decedēt: siue
vicia eximas virtutes vltro subibit. Passiū. pulit
Juuena. Nō si subeunt prospera castra. Et subire est
suscipere aut pati: vt subeo periculū: subeo crucem:
mortem. Licē. lib. ii. offi. Qui renendi officij causa
cruciatas subierit vltro. Itē succrescere. Virg. Me
subeant herbe: neu puluere victa fatiscat. Itē in me-
morā venire. Et modo cū dō: modo cū acō cōstrui-
tur: vt subijt mihi. Curtius. Sera penitentia subijt
regē. i. in mentē vel in memoriā venit. Itē subdere
supponere. Virg. li. p. Aeneas subijt mucronē ipm̄q̄
morādo Sustinuit. Itē extolli. Plī. Sed bi rationē
asserat q̄ leuissima sit imbrū cisternarū aqua vt que
subire poterit & pendere in aere. Idē. Nec leuitat
in pluuia aqua argumentū est subijle eam in celum
cum etiā lapides subijle appareat. Item succedere.
Tar. In quarū locū subierūt in quiline impietas per-
fidia impudicia. Itē respondere seu resistere. Licē.
in ver. Diuinationē poter' ne orationem eius subire.
Itē aggredi. Hier. Nunc de peccō: desiderij clarissi-
me: q̄ me tantū opus subire fecisti.

Subfūbulū: vide in dictione fibula.

Subbaltare: est sub basta mittere: hoc est per auctionē
vendere. Basta em̄ erat virga q̄ dabat cū potestas
alicui dare de aliqua merce.

Subigo is. penulti. cor. significat cogo. Sal. Ambitio
mōtos mortales falsos fieri subegit. Quāq̄ subigere
est subigere domare. Idem. Postea vero in asta
Cyrus in grecia lacedemonij et arbenientes cepere
urbes atq̄ nationes subigere. Quāq̄ summittere: vt
subige sub arborē pecus. Quāq̄ acvere. Virg. li. vij.
Pars leues clypeos & spicula lucida tergūt. Ruina
pingui: subigūq̄ in cote secures. Quāq̄ attricare:
agitare. Lato. Farinā in mortariū indito: aquā pau-
latim addito subigitoq̄ pulchre. Quāq̄ bene arare:
bene colere. Virg. Ante iouē nulli subigebant arua
coloni. Col. lib. ij. Sequit vt tēpora quoq̄ subigēdi
arui incipiamus. Licē. per translationē lib. ij. de oia.
p. exercere posuit. Subacto mihi ingenio opus est:
vt agro nō semel arato: sed nouato & iterato. Quāq̄
suffodere. Virg. libro. ij. Beo: Tamē hec quoq̄ si
quis inserat aut serobibus mander mutata subactus.
Quāq̄ subagrarē. Licē. Ballā subigo. Quāq̄ sursum
egere. Et tunc a sus: qd̄ significat sursum cōponitur.

**Virg. lib. j. ge. Ad aliter S qui aduerso vī: flumne
lombā remigijs subigit. A subigo fit aliud cōpositū
Prosubigo: de quo supra.**

Subijcio is. pe. cor. suppono. Virg. Et ramea costis
subiungunt fragmenta. Et illud subijcientibus pūnas
insultat leuita chylis. Aliq̄ subigo. Licē. Tot sibi
populis repete subiectis. Aliq̄ sursum iacio. Virg.
Et corpora saltu subiecit in equos.

Subices penul. cor. dicunt subiecti. Ennius. Ergo deū
sublimis subices humidus vnde ois imber sonitu
seuo & strepitu.

Subiecto as. sepe subijcio. Virg. Migrans alte sub
tecat arnam.

Subiacto as. sepe in altum iacto: quod fit cum in arcis
frumenta a paleis fecerunt. Tar. Dis tritis opor-
tet & terra subiactari vannis aut vētilabris cū vent'
spirat lentis. Ita fit vt quod leuissimum est in ea atq̄
appellat acus euānerit foras: ac frumentū quod est
ponderosum purū veniat.

Subitus a. um. Subeo is. idem qd̄ repentinus. Virg.
Tum subito affurgens fluctu nimbo sus orion. Hinc
subito aduertū. Tar. Nā subito collapsa ruat.

Subitarius a. um. repentinus: licet q̄nq̄ p. ex tempore
sumat. Hel. Quis sibi vellet subitaria dicitio.

Subitaneus a. um. eo modo dicitur quo subitarius: vt
subitanea mors.

Subitatus a. um. qd̄ est subito mutatu. Cyprianus ad
corneliū. Stererunt fores & ipso dolore penitentie
facti ad preliū fortiores vt appareat nuper subitatos
esse & noue atq̄ insuete rei pauore trepidasse.

Subinde cū accentu in antepe. Signif. deinde vel stam
post. Hora. Si recte dicitur pūmū gaudere subinde.
Preceptum auriculis hoc instillare memento. Lini.
Uno alteroq̄ subinde icen ventrē atq̄ inguina bau-
sit. Interdū significat frequenter: siue vt pprie dicē
identidē: hoc est crebro cū quodā intervallo. Suet.
Tibe. Leua natura ne in puero qd̄ latuit quā The-
odorus Hadareus et prosperis pūm' sagaciter et
assimilasse aptissime visus est subinde in oburgādo
appellās cū luti a sanguine macerati.

Subiugo as. pe. core. debello & imperio meo subijcio
q̄ sub iugo pono. Act. lib. iij. Lotū hominē aliene
ditioni subiugauerūt.

Subiugalis sub iugo assuetus: et domitus. Quā pullus
subiugalis in euāgelo legit.

Subijgio is. addo. Quā subijctiuus modus dicitur est:
q̄ subijgit alteri dō. Nā eger aliqua re vt impleat
sententiā: vt si dico Cū clamē quare me tacere dicit?
Ideo ergo subijctiuus modus dicitur est: q̄ ei con-
iungit aliquid: vt sententia locutionis plena sit.

Sublabo: penulti. pro. significat pretereo siue latenter
decurro/ aut fugio.

Sublabro as. pe. cor. intra labra mitto. Neuius. Jam
ego illis subiens sublabro elui illud sinciput.

Sublego is. pe. cor. furto aliquid surripio. Virg. Act
que sublegi tacitus tibi carmina nuper.

Sublego as. pe. prod. subituro. Iusti. lib. iij. Senatus
custodiā legū populo sublegandi senatū vel creandē
quos vellet magistratus potestare permisit.

Sublesta infirma leuia friuola debilia. Plau. in pers.
Brauo: paup fides sublesto. Idē dixit vinū suble-
stissimū: q̄ infirmos facit vel corpore vel animo.

Subleuo as. penul. cor. alleuo auxilij presto defendo.
Licē. Zophirus qui fe naturā cuiusq̄ ex forma pro-
spicere profitebat derisus a ceteris est qui illa in for-
crate vitia non agnoscebāt: que ipse ex illius aspectu
multa collegerat. Ab ipso autē forcrate subleuatus cū
illa sibi ingemita: sed ratione a se deuicta diceret. Et
subleuare sursum leuare: suscitare. Suet. de Telspa.
Alio repente vltq̄ ad defectionē soluta iungrato: d

sit stantem moui oportet: dicitur surgit ac nitit: inter
 man' subleuantu' extincus est.
 Subligo as. pe. co. sub' ligo. Et' Subligaculu'.
 Subligar pe. co. siue subligaculu': dicitur quo pudete p/
 res obtegunt. Darci. Lecta tñ nō hac q' debes pre
 lauaris. Si pudor est transfer subligar in facie. Lice.
 lib. de offi. Scentu' mos tantā habet vetere disci
 plina verecūdiā: vt in cenā sine subligaculo pdeat ne
 mo. Dicit' q' Scentu' fignozal' / feminale / La
 peire / Baccha / Perigona / Zumbare.
 Sublimis pe. p. in altū cieuatus: a lumine superiore di
 ctus q' supra nos est. Virgil. Ipa pappos sublimis
 abit. Et' lib. ij. Igit' in ope boues arcu' i'ctos habe
 re puenit q' specios' ingrediant sublimis / et clatis ca
 pitibus. Hinc Sublimitas: exaltatio.
 Sublimo as. exalto: in altū mitto vado ve. Enn'. Sol
 qui candente in eglo sublimat facē. Aug' lib. vii. Con.
 Augedat diuitis: sublimabat honoribus.
 Sublino is. pe. core. aliquantulu' tingo seu noto. Cor.
 et' sus. Idē quoq' vmbilico sublitū facit. Inde subli
 tio: que est quasi pūmū rectorū et fundamentū colo
 ris eius: que reddi volum' inductione man' vltima.
 Aliqu' illud / p'ridiculo habeo. Tractū a genere lu
 di quo dormientib' ora pingunt: vt apud Plautū in
 Aut. Ab' subleuit' mibi os pessime.
 Subluco as. pe. p. a ludo: significat ramos arborū sup
 puto: et veluti sub' luce mitto. Coluare aut' est succi
 sis arboribus lucū luce implere.
 Subluo is. expurgo.
 Sublucius: pons Romę: hoc est ligne': qm sine ferro
 clauo cōstruc' fuerat: vt meminit Pl. lib. xxxv.
 Subnecro is. subligo / apud sub' scribo ve significat.
 Subneruo as. vide in dictione Neruo.
 Subnoco: pe. p. suffulcio: vide in dictione Noco.
 Subo as. subare dicunt' sues cū libidine ererēt: aut ap
 perā: quōs et ad alia aialia / et ad homines transfe
 rat. Mor. Jamq' subando te cubilia rectaq' rumpit.
 Aristoteles lib. de animalib'. vj. Ita subare dicit' in
 subis: quemadmodū equū libidine stimulat' dicunt
 tur equire. Tertul. in Apologetico scribit: Fouem se
 de lubantem in forozem fuisse: id est libidinantem / et
 rei venereq' inphantem.
 Subarno as. aliquantulu' orno: hoc est honoro siue lau
 do. Plancus Licero. Tu Licero quod adhuc feci
 sti idem presta: vt vigilanter neruoq' nos q' stamus
 in acie subornes. Et Subornare est latenter seduce
 re. Hel. In caput meū subornauit.
 Subrideo: latēter vel aliquantum rideo: vel risus signa
 ostēdo. Virg. Illi subridēs hoim' satō atq' deoz.
 Subrogo penul. core. sub' stituo. Aug' lib. iij. de ciuit.
 octi. Lucreti' quoq' qui in locū Brutū fuerat sub' roga
 tus: morbo absumptus est.
 Subruo is. cū impetu subingredior. Aliquādo paz vel
 aliquantulu' vel latenter ruo. Et hoc ex vi ppositiois
 sub. Aliquādo Et' doctio. Seneca. Subruat terrā the
 sauros queritant.
 Subrumi: dicit' sunt agni qui adbus sunt s' māmā: q' ru
 mis a veteribus dicebat. Inde subrumari: qd est sub
 rumā. i. māmā sūmittere. Et' lib. viij. Diligēt' cura
 seruādū est: vt in suis quotidie marrib' / et alienis nō
 amāribus agni subrumet.
 Substanno nas. non a sano sed a fanna fit: que est irrisio.
 Est autem substannare / irridere: et constructur cū actō.
 Nero. ctra Tur. Rideas fo: stann: et mulierculaz de
 liramenta substannes. Et' ad Darcel. Quadrante in
 dignā eloquentiā nare iustanno: quid ad te qui de
 seruus es: Hinc Substannatio: que p'nie rugata frō
 te et cōtracto naso expunitur.
 Subscudes penult. pdu. tabelle quibus tabule inter se
 cōsignantur: quia quo immittuntur succiditur. Pacu.

Nec vlla subscuda cobidet compagem.
 Subscribo: subnoto: sub signo: sicut solent principes qui
 subscribunt ea que rata habent. Alexander romanus
 imperator: subscriptioni et lectioni epistolaz operaz
 dabat post horas meridianas. Als' subscribere signi
 ficat fauere. Col. Et' si fortuna subscripserit. Verbu'
 est iudicij et foro accommodatū. Unde Subscripro
 res: fautores approbatoresq' dicit' sunt. Lic. Venie
 paratus cū subscriproib' ereritat' et disertis. Tot
 Alco. Scriprores dicunt' q' adiuuare accusatores dicit'
 Subsequor pe. co. statim sequor. (solent.
 Subsellia: sedes pulpita: vel (vt ita dicam) scamna in
 quibus audientes poetas recitantes sedere consue
 uerant: vel in quibus ab equitibus spectabant ludia
 subsedendo: quasi subsedia: p' mutatione o in l. vt fel
 la. p' seda. Nam fenatores in sellis altioribus cōside
 bāt. Persius. Troilus exultat tibi p' sellia leuis.
 Scribit Alco. sellia esse tribunozū trumurozū /
 quozoz / et hmoi' minorā iudicia exercētū: qui nō in
 sellis curulibus: nec tribunali bus: sed in subellis cō
 scribebant. Unde a Carrone Subsellium dicitur est: q'
 nō sit plane sella.
 Subsideo des. penul. core. subruo sedeo. Col. Allica
 deber curam adhibere: vt si que feces aut amure in
 fundis vasozum subsederint: semel statim emunden
 tur. Inde Subsellia. Est et Subsidere infiditari. In
 de subseiores et subseles.
 Subsele dicuntur a Elegetio infidie: quibus in itinere
 exercitus imparatus: ac nihil tale suspicans oppum
 solet. Subsidiere em' significat deliterere. Unde sub
 seiores dicitur qui deliterētes infidiant: et in fidus cir
 cūuentos interimit. Cōtra Subseios vocamus ho
 stib' circumuictos. A Galerio subseios: alium matri
 monij dicitur est: q' pudiciz aliene p'ugis infidat.
 Subseiores et Subseles: vide in dictione Subseles: de
 quo modo.
 Subsidū: quere in dictione Pseudū.
 Subsito is. contra sito. Celar. Audaci' subsistere nō
 nunq' et nouissimo agmine p'elio nostros lacerare.
 Quādoq' significat gradū sito. Hiero. in libro Re
 gū. Tu autē subsite paulisper: vt indicē tibi verbum
 dñi. Proprie tñ subsistere est p' existere: vt est sub
 stantia que per se existit: quod de accidentib' intelligi
 nō potest. Et vt inquit Aug' lib. viij. d' Trini. hoc est
 deo esse quod subsistere.
 Substo as. sustineo et constans sum. Terē. Perij me
 tuo vt subster hospes. Et substare est rem aliquam
 constanter sustinere: Nam Subitare dicit' aliquid vt
 alius subest.
 Substantia est que per se substat et fundamentū est: sub
 stat em' accidentibus. Differt autē substantia ab acci
 dente in tribus. Primo: quia ei subijct' et ipm subitē
 tat: nō autē e contrario. Secūdo: quia p' se nō indiget
 substantia accidente: sed accidens substantia. Tertio
 quia substantia p'prie est. accidens vō ideo est: q' p'
 p'rie inest. Hic modo ουσΙΑΣ: modo οὐσιον
 vocant latini: vt ruzq' interpretant substantiā: quōs
 sint qui ουσΙΑΣ p' substantiā: οὐσιον essentia di
 cant. Secūdo est. q' vna et eadē natura pōt dici substā
 tia / essentia et subsistētia: vt natura Sortis in q' d' d' d' d'
 fori q' sit / dicit' subsistētia. Prout aut' fortis habet q'
 per illam naturā accidentib' subit' dicit' substantia.
 Quādoq' etiā substantia ponit' p' materia et q' est essen
 tia et soliditate ac neruis cuiusq' rei. Pl. Substantia
 ois orationis fuit cohoratio eius ad pacē. Quintil.
 Prima apud rhetozē elementa: et que de ipa rhetozē
 ce substantia querunt / tractabimus. Quis substantia
 ponit' p' facultatib'. Idē. Et plus substantię filio re
 linquerē. Et in euangelio. Qui cōsumpsit omnē sube
 stantiā viuendo luxuriose.

L

Substitutio a. um. qd p se stare pot. cur? strati est in sub
 stitui. Rufin? in expositione symboli. Sed fortasse
 dicas ista qua memoras in substitantia est generatio.
 Neq; em lux substitantia facit splendor: aut cor substi
 tantia generat verba. Amb. lib. lxxv. Qui sic minuta
 r in substitantia incipia glo ac terris darit.
 Substitutio. s. b. ordino: vt cu qd defuncto vel abrogato
 substituit in ei locu. Amb. p suppono posuit cu inq.
 Et dn scrus Lucas viz a spu nequing liberatu an p
 miste r substituit igming sanitate.
 Substitutio: infra sum. Dini. Suberat tecto abiegne tra
 bes. Aliq; subelc significat latenter inesse. Arg. li
 bro. ij. Geor. Quippe solo natura subelc: q; naturali
 ter rez oim mater est terra: r vniuersa intra se conti
 net semina: licet no appareat. Unde Epicurei dicunt
 nihil esse qd no habeat o iugine sui.
 Substitutio temp? dicit: qd ante pluuiam vel post pluuiam
 est no siccat: sed humidu: q; aut is stillat aut no du stil
 lare desistat. Apud Caro. lib. de re rust. pomif. p egrit
 tudine: qn stillatim vna emittitur.
 Substitutio: subustus struo. Col. libro. i. Cui ex depressoze
 loco fuerit ozia fundameta: no solu suspicie sua susti
 nebatur facile: sed r pultura et substructione fungent
 aduersus ea q; mox si forte villam placare libuerit: ad
 superioze parte applicabuntur.
 Substitutio: vicius dicit q; sole oziete subnasci videtur.
 Substitutio: dicit: q; alicui occupati fugit officio. Cui s
 fortis iudices dicunt: q; etia substituti appellant.
 Substitutio. s. pe. core. sub? semino vel placo. Col. li. v.
 Na pluuia iteret adhuc noua p?itide pedame omne
 veltur: nec mox vineatu sberi cu fruct? capidus est.
 Substitutio: sub et talo coponit: significatq; cau? pedis:
 Quis r. p. vola qn q; accipiat.
 Substitutio: dicit silu qd sub?amine text. Hiero. i. Ero.
 Inciditq; bractreas aureas: r extenuauit i ssa: vt pos
 sent torqueri cu prioz coloz subregmine.
 Substitutio: ppositio cui? relatiu? est sup: vt Dic mirifice na
 tar duratq; subter aqua. Et ta abito q; actio iungit: li
 cet qda no nisi figurate hoc fieri putet: sicut post: cir
 cu? a. n. Arg. Ferre iuuat oia sber restudie casus.
 Substitutio: a. um. quod est sub terra. Colu. Tinctis
 saluberrimu? subterraneu? ergastulu: plurimis stoz
 id angustis illustrat fenestris. Idem. Na fere cum
 bis partib? edificia rimas egerit: caua sberit et late
 bras subterraneis animalibus.
 Substitutio: latenter turpe: qn id qd natura turpe est ver
 bis ta honestis dicitur.
 Substitutio: pprie sub? venio. Hiero. in expositioe sym
 bo. Discute si potes q; habent i manib?: r tu cad hoz
 sublimioza subuenies. Per translatione sberire e au
 tulu sbera Plau. Qui toties tibi misero subuenit.
 Substitutio: est loci nome in vbe Roma: sicut r s
 nouis. Plau. i. Cur. Subuenerib? vbi sunt q; dar: qui
 q; accipiat fenore. Sueto. in Aug. Bisaria laudatus
 est p ede diui Julii a Tiberto et. prostris sbererib?
 Car. Subnouis dicit ps in foro edificioz: qd voca
 bulu eius peruetulu.
 Substitutio: penul. core. instrumentu? cordonu? quo perfora
 dis calcis ac luendis vtunt furozes. Dar. Quodq;
 tibi tribuit subula sicca rapit. Hiero. in Ero. Perfo
 rabitq; aure eius subula.
 Substitutio: pe. cor. lingua etrusca dicit tibicen. Apud En
 nu? subulo vicias ppter asabat aqs. In alio significa
 to subulones dicit? cerui qd? sit cornua simplicia mi
 nimeq; ramosa ad subulaz sstudin: vt docet Arist.
 lib. ix. d. aialib?. Plu. lib. ij. Aliis simplicia tribuit: vt
 in eode genere subulonib? et argumeto dicit.
 Substitutio: gen? vestis: que fere ex lino fit: dicit q; ea sub
 ter induamur. Car. de vita pa. Postq; binas tunicas
 habere ceperunt: sstiterunt vocare subucula. Idie

ro. in Leui. Cuius lausset eos: vestitit pontifet subu
 cula linea. Est r subucula: libu? qd dno dabat ex alica
 oico et melle compo sicut.
 Subulcus: qui sicut dicit: vt cui porcoz nutriendoz cu
 ra commissa est. Car. Alitudinis bare modus sit vt
 subulcus facile circumpicere possit: ne quis porcellus
 a matre opprimatur.
 Suburbia plurali tm numero: quasi via s; vbe: hoc est
 vbi r rigua: sunt frequetes extra vbe don? instar vi
 ci vrbani. Cui? em pprie ps vrbis est.
 Suburbanum: pcedu seu villa sub vbe. Col. libro. vi.
 Nam suburbanis lactens porcus acere nutricand?
 est. Sueto. de Aug. Nutrimento? eius ostendit ad
 buc loc? in auto suburbano iuxta velturas pmodic?
 Plu. Eleganter suburbana appellat Italia ea parte q;
 erat. prima vbi Rome.
 Suburra: vbe? Rome: a quo regio suburrana est dicit:
 vt scribit Iani? ab eo q; fuerit sub vbe antiq;. Car.
 Do a pago fuscusano putat dicit succula. Inde mu
 tatis litteris suburra. Cui? rei indicia est: q; antequi
 p c. littera no p d scribebat. Dne Suburrar? a. um.
 vt Regio suburrana. in q; meretriciu? diuerforia erat:
 q; ob id suburrang dicitur a poetis.
 Succedo is. pe. p. significat eo sub. Cir. li. iij. Se. Aut
 tecto assuet? coluber succedere r vmbz. P. estis acer
 ba boi peozoz affgere vii. Et succedere e ingredi.
 Idem. vj. Et nris succedere penatib? hospes. It? in al
 teri? locu venire. C. li. iij. off. Quid ergo ditione no
 cet q; qda qn veneno plicat vt veros heredes mo
 ueat: in eoz locu ipse succedat. Aug. ii. iij. Co. Ipe e
 de? noster r no dicitur: q; no succedit et. Inde succet
 for? succello. It? pipere cedere: euenire. Ter. i. An.
 Hac no succellit: alia aggrediamur via.
 Succensus us. pro cuctu ta malo q; bono. De malo: vt
 Succensus indignos noli tu ferre moleste. Arg. lib.
 ij. Atq; hoc succensu exultas animiq; eborebus.
 Succedaneus: qui succedit. Cyprian? ad Euzgriu. Na
 pot videri cessasse q; vicariis sstiterit ei qui p se vno
 plures succedaneos suggerit.
 Succido is. pe. pd. ex sub et cedo: significat subincido.
 Hiero. in sstaz. Ps. Logitis vt veluti qddā nouale
 scissu ta aru? eperca: r obliis sulcis renascentes spi
 nas eradice: equi esse dicitur: vt qd crebro male pul
 lulat: crebr? succidat. Aliq; succidere significat me
 tere. Argil. At rubicuda ceres medio succidit estu.
 Aliq; post cedere: sicut pcedere an cedere.
 Succidanez hostie dicebant q; sebo loco cedebat. Apd
 veteres em si pms hostis litatu non fuerat: aliq; post
 eadē ducte hostie cedebant: dug q; prioribus ta cessa
 luendi piaculi gratia subdebant.
 Succidia: tergu? siue massa carnis porcing salita: r ne
 cessariu? vsu seruata: q; quotiens opus est succiditur.
 Non? succidia a plarido exponit. Succidia continet
 pna petalonē et lardu. C. i. Caro. In hostu ipsi agri
 cole succidia altera appellat. Car. no a succidendo sed
 a sub? cedendis siue edendis. Na id pe? primu? occi
 dere ceperunt: et vt id seruarent salire. Idem. Et q; no
 audierit patres nostros dicere: ignauu? et sumptuosu?
 esse qui succidia suspenderit in carnario porius e lana
 rio q; e domestico fundo.
 Succida pe. cor. lana a succidendo q; talis sit qualis suc
 cisa est: hoc est plena fozidib?. Car. a sudore deriuat.
 Dicit em cōsurgē tps inter equinoctiu? vernu? et solsti
 tiu? cu sudare inceperit oues: a quo sudore recens la
 na rosa succida est appellata. Iuue. Qualis cagna tū?
 vni qd succida noller Lana pari.
 Succensus temp? dicit qd subtrahit a reb? necessariis
 vt ad aliquem vsu accōmodemus: vulgo dicit temp?
 furto subtracum. Bel. Quanta adit vite mihi deim?
 cepti deu? voluntate erit: quantu? a cura r a re fami?

demortuoz loca substituti sunt. Aliqñ inscere macu-
lare. Li. in Dor. Et hi q̄ cōiuijs purpura: tñ suffici/
unt: post sanāt medicamentis q̄busdā.
Suffio is. iui. vel suffū. itū. ex sub et fio: significat suffu-
migo. Plin. Hippocrates rura vuluaz causa natu-
ram suffire iubet. Virg. lib. iij. Geor. At suffire thy-
mo cerasq̄ recidere inanes Quis dubitet: Et licet a
flo cōponat: est tñ suffio actiua.
Suffit^o a. um. pe. pd. suffumigat^o. Pl. Anissū dolores
capitis leuigat suffitū naribus. Suffit^o us. suffumiga-
tio. Idē. Et vuluaz pueris suffitū excitat.
Suffitio onis. idem qd suffit^o. Pl. Ophe^o z Westod^o
suffitiones cōmendare.
Suffimentū: idē qd suffit^o z suffitio. Pl. Qd z suffimē-
tis q̄busdā facere p̄sueuerūt. Suffimēta quoz a ve-
terib^o dicta sūt: q̄ fieri solebāt ex faba milioz molito
multo sparso: vt inq̄r Fel^o. Ea dñs eo tēpore daban-
tur: quo vng calcate prelo premebant.
Suffitiores: q̄ ignē insuffiat inflatis buccis.
Suffibula: vide in dictione Fibula.
Suffio as. sube^o flo. qd fieri solet cū ignem accendi volu-
mus. Pl. Lyc^o z Pyronis discipulus fuit: q̄ fecit di-
gnū p̄ceptore puerz suffiantē lāguidos ignes.
Sufflamen: retinaculū quo decurrens rota inbibet. Est
em machinē gen^o quo in descēsu vel p̄curu nimio ro-
ta solet retineri.
Suffossi eq̄ dicunt^o q̄s vulgo cespitatores vocāt. Virg.
lib. ij. Suffosso reuoluo equo.
Suffoco as. pe. p̄. ex sub et faur. au in o. p̄ductā cōuer-
sa significat spm̄ p̄cludo: et veluti obstrictis faucib^o.
Quib^o. Suffo cēt animā dira venena tua.
Suffrago: pe. p̄. significat adiuuo: fauorē fero. Lul^o cō-
trariū est refrago: p̄ repugno: aduersor. Virg. Lo-
pia me perdit tu suffragare rogatus.
Suffragiū: modo auxiliū significat: modo illas voces q̄
dabant in comitijs et in tabellis describebantur: qui-
bus vnusquisq̄ suam declarabat voluntatē de aliquo
in magistratū eligendo. Iuue. Libera si dens popu-
lo suffragia qui tā. Inuenit etiā suffragiū a frāgo is-
tra syllaba corepta. Quib^o. de nuce. Quid nisi suffra-
giū nymbis ruitibus estem?
Suffrago pe. pd. dicit in posteriorib^o pedib^o animalis:
qd in priorib^o genua. Vel est nodus sub crure quo pe-
dis versura constat: tibiq̄ ita annectit pes vt verti
possit: id qd spectam^o in bob^o equis: z ceteris armen-
tis. Dicit suffragines q̄ suffringant: hoc est in altu-
z frangant. Constat sane genua animalū q̄ animal ge-
nerant ante se flectere: suffragiū q̄ ar^o in aduersum
quemadmodū igit popliteo dicti sunt q̄ post plicen-
turita suffragines q̄ supra frangant. Pl. Vicitima-
rā p̄batio in vitulo: vt cauda articulū suffraginis cō-
tingat. Id. Aues et q̄drupedes: alas in p̄ora curuāt
suffragines i posteriora. Hinc suffraginosi eq̄: quoz
suffragines morbo vitiate sūt. Col. li. viij. Suffragino
se ho: deacea farina ponit. Suffragines etiā dicunt
vitis soboles. Col. lib. v. Et si soboles quā rusticū suf-
fraginē vocāt: radicib^o adheret diligētē replantāda:
feroz euellēda est: vt bybernas aq̄s respuat.
Suffulcio: sustento. Bar. Et maiorib^o pernicio suffulge-
vites auras nō pertimescāt.
Suffundo is. vide in dictione Fundo.
Suggero is. pe. cor. suggesti sū. vide i dictione Bero.
Suggestus vel suggestum: a Suggero: q̄ ibi ligna sug-
gerantur in quib^o stari possit. Significat enim locum
editiozem: puta pulpitiū: vt est apud Varro. lib. iij. de
re rusti. Et suggesto saleris vbi solent esse peripeta-
mata: prodeūt aues in stagnū.
Sugo is. pi. cū. et fugiti: hinc suco^o us. et fugitus z fugi-
tur^o. Aug^o. Multi p̄cones p̄cellerūt ad huc nascitu-
rū de p̄gine Maria futurū iuantē z fugitur lac. Dy-

cif et fugeo es. Unde Erugeo: sicut a fugo erugo: qd
est succū trado. Plau. in Epi. Ego me verā in irudi-
nem: atq̄ coz erugebo sanguinē. Sue. i Aug. Nyl-
los admouit q̄ venenū ac vir^o erugent.
Sugillo as. ex percussu carnem maculo: a sugēdo q̄ suc-
cus hoc est liuo: seducatur. Hinc Sugillati dicunt^o
q̄ ex percussione tumorem maculam contrayerūt.
Plin^o libro. xxyij. Cateus recens cuz melle sugillata
emendat. Et lib. ij. Cmis allū ex oleo z garo illū: su-
gillata aut liuetia ad colozem reducit. Interdū Su-
gillare est deridere: detrabere: accusare: damnare: re-
prehendere. Li. Legati grauius ferentes se sugilla-
tos esse. Hierony. in p̄sa. Dentatib^o ueni. Qui me asse-
rūt in. lxx. inter pretū sugillatione noua p̄ veterib^o cu-
dere: nō damno nō respēdo. Ip. sed cōfidenter cūctis
illis apostolos p̄fero.
Suggrādia: partes tecti p̄minctes. Bar. li. iij. de re ru-
Suggrādas appellat. Aues inq̄ sub^o subgrādas ab
initio villatico vsq̄ tecto.
Suggrādaria veteres dicebant sepulchra infantū: qui
necdū. xl. die p̄issent: vt inq̄r Fulgēt^o. Placidas
cū nec busta dici potuerūt: qz ossa q̄ cōburerēt nō at-
nec rāta magnitudo cadaueris q̄ loco tumefceret.
Suius a. um. qd ex sue est: a quo fit diminutiū Sui-
lus a. um. vt caro suilla.
Sui et eius derivatiuum Suius a. um. sunt pronomina
reciproca: dicta q̄ sicut reciproca sp̄s cū recipitur:
ita hęc pronomina ad id vnde p̄dicant reuertuntur.
Unde nō recte dicimus: Ego dixi sibi. Nō est sibi cu-
re resp. Tu fuiti feci: quia nulla in his est reciproca-
tio. Sed dicendū: Ego dixi ei: Non est ei cure respu-
tu fuiti cū eo. Similiter nō dicimus: Cūcti Licero-
nem et fratrem suū: sed fratrem eius. Ecce rario nō re-
cte dicit: Omnia a te expectat: vt des illi cibū in tē-
pore: cū sibi dicēdū sit. Sicut em recte dicit: Des
expectamus: vt det nobis escam. Omnes expectatis
vt det vobis escā. Ita dicendū est: Omnes expectat
vt det sibi escā. Est tamē qñ indifferenter ponit^o p̄t
ad illū de quo loquitur: vel ad nostrā personam: ser-
monē referit: in quoz primo reciprocatio est: aliter
nullā habet reciprocatio: vt Omnes optant qd sibi
vile est: z Omnes optat qd ipis vile est. Illud ad
personā eius de quo loq̄mur referē: z manifestampha-
bet reciprocatio: hoc ad personā nostram. Ideoz
nulla est in eo reciprocatio. Licet. Multi dubitabant
quod optimū esset: multi quod sibi expediret. Idem.
Legatus in pacem profectus in prouincia pacatissi-
ma ita se gessit: vt ei pacem esse expediret. Notandū
q̄ aliquādo pro sui sive su^o ponit is: aut ipse: aut ille:
dūtaxat ad euitandā amphibologā. Licet. in Buro.
Is socii instituto quem qz cooperatus i augurū col-
legium nō erat: nō admodū diligebat: p̄sertim cum
ille. S. Scuo lam sibi minozem nau generū p̄tū-
liser. Item sciendum q̄ suus quādoq̄ p̄ p̄puius acci-
pitur: vt Belle suū cuiq̄ est. Interdū etiam additur
sibi nulla necessitate: sed tñ veluti cuiusdam festiuitas
tis gratia. Cicero. Duo sibi vicitat succo. Col. Sui
sibi iure abluatur. Dicimus etiam suus est ill^o mos.
Sua est istius natura. S. Aristotelis modus. Su-
um Platonis gen^o. Habetq̄ hoc p̄nomen su^o voca-
tiū: vt sic dicit: Defendite cesarē o amici sui.
Sule^o. p̄cilio terre. Unde tertio/ quarto/ quinto/ sulco
serere dicim^o: id est ter/ quater/ quinque arādo. Pl. i.
Quarto seri sulco Virgil^o estimat voluisse cū ait:
Ipsa seges demū vortē respōdet avari Agricole bis
que solem: bis frigora sentit. Hoc est q̄ bis per sta-
tem: bis per hyemē arat: id est spissius solū sicut ple-
rūq̄ i Italia quinto sulco seri melius est. Aliqñ Sul-
cus ponit^o p̄ fossa. Quādoq̄ et ipsa quedā terre pro-
cassio est. Virgil. Quisim vel tenui vitem cōmittere

Sulco. Proprie dicitur significat quicquid aculeatum in longitudine est. Item. Et lingua micat ore trifulc. **Sulcus.** a. um. Unde **Sulcus** animal: quod non solidas sed fissas ungulas habet. **Trifulcus** a. um. vt **Trifulcus** est: quod est trifidus: id est tres acies habens / a tribus partibus findens.

Sulcatim aduerbium significat per sulcos.

Sulco cas. significat sulcos facio / plando. **Col. lib. iij.** In subacta terra latiores porce sulcant.

Sulphur nascitur in insulis goliis / inter Siciliam et Graciam / sed nobilissimum in melo: vt scribit **Pl. li. xxx.** **Sulphur** a. um. quod est et sulphure.

Sulphuratus a. um. quod sulphur habet. **Ubi** sulfurata dicunt ligna exilia sulphure ab utraque parte intincta / ad accendendas lucernas. **Var.** Qui pallidia sulphurata fractis pmurat vitreis.

Sulphuraria e. loc. ubi sulphur coquit.

Sulmo: oppidum in brutiis peligne regionis / Quidam patris. **Ubi** ipse ait. **Sulmo** mihi patria e gelidis vberibus vndis **Ullia** quod noues distat ab vber decem. **Dicit** Sulmo a **Solyimo** enim comite conditore eius vrbis. **Quid.** **Ubi** erat **Solyim** pbygia comes vni ab ida. A quo **Sulmonis** gentis nomen habent.

Sultanus vocat rex Egypti.

Sum es. multis capitur modis: varieque constructur: nam substantiuum dicitur et per se substat: nec eget alio: sed in ipsum cetera verba resoluit: vt **Ego** lego: id est **ego sum** qui lego. **Tu** legis: tu es qui legis. **Pro**pterea etiam frequenter prepositis pronominibus demonstratiuis non posita intelligitur. **Virgilius.** Tu ne ille enas quem dardanio anchise. Et na **Dolydorus** ego. **Estimatur** autem **Plato** illa non esse que diantur vt intereant / auferant / senescant. **Id** dicitur pro pie esse dicit quod gemitu est: nec mutabile: nec corruptibile: quod dei proprium est. **Unde** est illud: **Ego sum** qui sum: tanquam solus deus esse dicat. **Deus** enim auctore **Augustino** summa essentia est: res autem esse dedit: sed non sume esse scaturit. Et alius dedit esse amplius / alius minus. **Unde** in **Abacuc** scribit. **Ipse** quod erunt quasi non sunt. Et in **Deuter.** Ne tradas domine regnum tuum his qui non sunt. **Populat** hoc verbum quandoque similes casus: vt **Cicero** fuit eloquentissimus. **Quandoque** vltra nominatiuum constructur cum datio. **Hieronymus.** Sicut enim abscondendos et erudiendos infideles ac peridos homines qui scandala sunt corpori ecclesie. **Quandoque** cum tamet nominatiuum a parte post in datio poni potest: vt **Qui** sunt scandalo corpori ecclesie. **Quandoque** cum genitiuo: et hoc multis modis: vt cum possessionem denotat: vt **Dedicamenta** sunt **Bristorelis.** **Componitur** pro estimo siue valeo: sed hoc duntaxat in tertia persona tam pluralis quam singularis numeri. **Sal. in Jug.** **Mic** vos estimat / facta autem dicta plura sunt. **Terent. in Adelph.** **Argentum** quanti est summo: id est quanto precio valet. **Cicero** libro secundo officii. Et comodi / us putarent numerari sibi quantum esset suum recuperare. **Estimari** est estimare. **Similiter** cum significat pertinet seu officium est. Et hoc in tertia persona singularis numeri tantum: vt **Religiosi** viri est pudiciam seruare: id est officium est: vel ad religio sum virum pertinere. **Item** cum significatur laus vel vituperatio: vt **Tu** es egregie laudis: et **Dece** res est magni laboris et periculi. **Item** cum significatur mansuetudo: vt **Ego** sum domi mee. **Quandoque** iungit datio: Et tunc significat habeo. **Virgilius.** Sunt mihi bis septem prestanti corpore nymphae. **Summus** plerumque duos datus et significat deo vel officio. **Cicero.** **De Marco.** Si est mihi studij fidelitas est tantum voluptati quantam esse in isto. **Dece** eadem bona debent ad dicit litteris: sermonibus / humanitate: que sunt in ipsis bis commodio

potior: id est dat vel afficit voluptate. **Qui** modus dicens frequens apud auctores inuenit. **Domitur** et pro conuenit siue contingit: sed in tertia persona singularis numeri. **Cicero** in libro primo. **Non** est inter patrem et filium vilius rei comparatione fieri: presertim diuinitatis fastigio iustos. **Virgilius.** **Ne** no et tityon terre omnipotentis alumnus **Lernere** erat: id est licebat. **Quale** est illud apud olli. **Conuenientibus** vobis in vno iam non est equam dominica in manu care. **Apponit** quandoque huic verbo ablatiuus sine prepositione: vt **Tuo** beneficio liber sum: **Et Tu** es magna vi animi et corporis. **Aliquando** etiam cum prepositione: vt **Dece** res est in potestate mea. **Ubi** est in armis. **Omnes** sub celo sumus. **Suz** pro tribunali. **Su** in ludo litterario. **Id** est ab re: id est non decet: vel est indecorum / alienum / absurdum. **A** vobis est: vester est: sicut **Terentius** est a **Cicerone** id est verbum est **Ciceronis.** **Quandoque** constructur cum accusatiuo mediante apud vel penes: vt **Dece** sententia est apud **Aristotelem.** **Interdum** mediante ad. **Et tunc** est significat expositum est: vel vergit. **Clar.** **Aquitania** a **Harunna** flumine ad pyrenicos montes: et eam partem que est ad **Desperiam.** **Domitur** nonnunquam sine casu et a prepositione: vt in **Prodo.** **Qui** est misse me. **Et illud.** **Que** sunt fuerant: et que post facta sequent. **Aliquando** est summi pro habes: vt **Id** est quod moleste feras morte partem. **Dece**rea iungit aduerbio: vt **Id** illius arma / hic curus fuit. **Item** iungit in initio alterius verbi: vt **Dece** laudis est vacare sapientie: **Et Animi** fortitudo est aduerbia ceterum. **Ubi** verbi composita sunt **Abi** / ad / de / a. **Sum** apud veteres per tra su. **Sic** enim licet in quibusdam factis clamitare solebat: hostis vice / mulier virgo exesto: hoc est / non in troito. **Ubi** iterum / obli / possi / psi / pti. **Dece** / val de sum. **Sec.** **Platoni** et **Socrati** per suit familiaris. **Sublum** et superlum.

Sumen fit ex papillis sullis vno die post partum sectis ac salitis. **Var.** **Esse** putas sumen nondum sic vber re largo **Est** / et vno lacte papilla tumer. **Plau. in Cap.** **Quanta** labes larido: quanta sumini obsumendo. **Alii** putant esse lac suis extractu ac densatum siue occisa: vel quasi rumen: id est mulieris mama nomen a sugendo deductu.

Suma: est sententia alicuius aut rerum de quibus verba sunt collectio. **Virg. lib. iij.** **Maug** et **hec** suma est. **Ubi** diuini. est summa. i. parua suma.

Summus a. um. quod est omnium altissimum: vt hic: **Suma** locum in vber tenuit. **Virgilius.** **Sum** / rite vertice nymphae. **Aliquando** dicitur extremum. **Cicero** in **Horren:** **Ubi** ad summam senectutem valitudine optima. **Virg.** **Veni** summa dies et ineluctabile tempus **Dardani.** **Aliqua** maximam quo nihil sit maius. **Dicit** **Iupiter** sum dicit. **Cic. lib. ij.** **Tu.** **Sum** quo nihil sit super. **Et a** **Virg.** dicitur est: **Sum** deum / pro maxime deorum. **Aliquando** laudabile / gloriosum. **Virgilius.** **De** ne igitur socii sumis adfingere rebus **Myse** fugis: **Ubi** summitas: altitudo: et quo alio: per motis summitas dicit.

Sumates: principes in ciuitate: qui et oprimates et principes appellantur.

Summa precii est libertas. **Terent. in An.** **Quod** habui summam precii perfolui tibi.

Sumo as. sumam facio. **Ubi** **Co** sumo as. de quo alibi.

Sumatum: pro singulas sumas. **Apul.** **Omnia** sumatum te tegerat. **Item** breuiter et omnibus quasi simul comprehensum. **Ubi.** **Ubi** vt de hac re sumatum dicit. **Ubi** significat sunt in suma et ad sumam: ita significat: ac si diceremus: **Quod** vt sumatum comprehendam. **Quinell.** **In** suma non recedo: fas est mihi inuitis etiam parentibus pie facere. **Cic. lib. offi.** **Ad** summam neagam de

Inguis communē toti humani societati congregati-
 onē et cōsolationem colere/meri/cōseruare debem.
 Sed si ad sūmū dicim: siue sūmū/siue ad: significat
 ad plus. Cice. p. Dilone. **U** aut ad sūmū duo inuē-
 ti sunt: qui Dilonis causam nō probarent: id est non
 plures q̄ vn̄ aut duo ex omnib. Hoc modo dicen-
 di frequēt vti solet Quintil. p. aduerbiū semel. Et
 vt semel omnia cōplectar: id est in sūma. In eūdē sen-
 sū etiā q̄q̄ sumit breuiter. Quintil. breuiter tamē
 longe crudelitatis explicāda sentia est et osiub. q̄ p.
 culti: leuissimū fuit q̄ occisus est. Pli. A reliq̄ do gal-
 lia cultu viroz mox dignatione/amplitudine opū p̄
 ferēda: breuiter q̄ Italia veri q̄ p̄uincia. Aliq̄ etiā
 sūmatim a sūmis fit: et significat p̄ sūma: hoc est alta.
 Col. lib. iij. Sinaur̄ eousq̄ exaruit scz vineq̄ trāc: vt
 eruari nō possit primo anno sūmatim: ita ne radices
 eruas aut ledas ablaquearo.
Sūme aduerbiū: a sūm: significat maxime/excellētē
 Sūmo is. p̄. p̄. q̄ simplex m. significat multū et pene
 nimīa mihi tribuo. Cicero. p. Plan. **U** nō mihi t̄m
 sumo iudices neq̄ arago. Item significat Accipio.
 Salustius. Epistolā super caput temere positam sū-
 mit. Itē eligo. Plau. Sūmat aliquidem ex populo mo-
 nitorem officiū sui. Item cōduco. Cice. Quoad enim
 peruētū quo supra nauis est: nō dicit est nauis/ sed na-
 uigantiū. Item cōsumo. Ter. in Adel. Ergo intro
 et cui rei op̄ est bilare hāc sūmam dicit. Item impen-
 do. Adē is Dbor. Hunc argentū attuli fructū quem
 lemni vroz reddūt p̄da id sūmā. i. impēda: vt Do-
 nat̄ exponit. **U** sūp̄. **U** sūp̄. **U** sūp̄. **U** sūp̄. **U** sūp̄.
 cōsumo/ desumo/ assumo/ insumo/ p̄sumo/ resumo: trā-
 sumo: q̄ habent penul. p̄ductā.
Suman̄ dicit: q̄ libētēre alieno sumit.
 Humanalia dicunt liba farinacea i modū rote facta.
Sūp̄ a. um. cap̄ vel elec̄: vt Sūp̄ est abus.
Sūp̄ a. um. ip̄na q̄ pecunia ip̄ndat vel exponat. Pli.
 Qui eā domū magno sūp̄tu edificauerat.
 Sumpuofus: q̄ immoderātū sūp̄tū facit. Sumpuofus
 sa cēna/ in qua multū impensū datū est. Cice. Peto.
 Expecta igit̄ hōspitem: tū minime gācem/ tū inimi-
 cū cēnis sumpuofus.
Sūptuari a. um. qd̄ ad sūp̄tū pertinet: vt Lex sūptu-
 aria: quē de moderātū sūp̄tū lata est: quam Caro
 Libaria appellat. Cicero Peto. Ad fungos me tu-
 os conferā domū. si habeo in venos dies singulos
 sūptuarię legis dies cōferā. Terul. in Apol. sic scri-
 bit. Leges sūptū cōmptimentes centū era nō ampli-
 us i cēna s̄cribi iudebāt: nō ampli q̄ vnā i ferre gal-
 linā/ et eā nō saginatā. Centenarias appellauere antiq̄
 cēnas/ ab impēsa centū festertioz.
Sūp̄ticio is. sicut sonat Plau. Si nūc me sūp̄ticiā/
 meā operā luserim: vt p̄ter operā restim sūp̄ticeceri.
Sūmitto: clanculū et furtim inmitto. Suetoni in Ce-
 sare. Sūmissis nōnunq̄ licetib. atq̄ militib. Et sū-
 mittere est permittēre/ crescere. Idem in eodem. Au-
 dita clade Tiruriana barbā capillūq̄ sūmiserit. Mā-
 q̄ sūmittere barbā et capillū dicimur: q̄ neq̄ rōnde-
 mus/ neq̄ radim: permittentes ad enormitatē ad-
 lescere: quod specimen est maximi doloris. Id etiam
 p̄mittere et inmittere dicit. Aliq̄ subdere/ inclina-
 re/ supponere. Lucili. Sūmitas alios si quos pos-
 se censeas. Aliquando demittere. Virgilius. Pasci-
 te vt ante boues pueri submittite tauros. Dinc Sū-
 missū humile dicim. Cice. Neq̄ sūmissū nimis: neq̄
 se nimī effereētē.
Sūmissus: humilis. De quo modo Virgil. Sūmissi
 petim̄ terrā. Et sūmissus/ murmurator: qui nō aper-
 te loquit. Dinc sūmissim aduerbiū. Suetoni in Aug.
 Mā et ad cōmunionē sermonis mēscēs etiā sūmissim
 fabulantes puocabat.

Suo is. sui sūtū/ sarcino. Unde Sutores: q̄ calcēos sū-
 unt. Et a Sue quidā hoc verbū deducit: q̄ hū/ an-
 malis pilis in suendo futozes vtunt. Per translati-
 onē suere ponit. p. conuigere/ necere/ ligare/ stringe-
 re. Bell. Sed bi plerasq̄ naues lozis suebant. Dui
 cōposita sūt Assuo: qd̄ est ad aliq̄ suo/ siue suēdo am-
 necco. Cōsuo/ circūso. Pli. lib. viij. Etiā nūc in bitā/
 nico oceano vtiles coio circūso sūt rates. Desuo:
 qd̄ sūtū erat dissoluo. Similiter Dissuo. Li. i. Lelio.
 Tales igit̄ amicitie sunt remissioze vsu eiūde. Et vt
 Latonē dicere audiu/ dissuēde magis q̄ discindēde.
 Eruo/ insuo: int̄ suo siue ligo. Cat. max. libro p̄ro.
 Tarquin. **U**. Lullū dūmū: q̄ libz secreta ciui-
 lū sacroz cōtinēte custodiē sig cōmissā pecunia
 corrupt. Peronio labio scribēda dēdisset: culeo
 insūtū in mare abiciuissit. Inter suo: interpono/ inter-
 mitto. Desuo: totū suo. Desuo: ante suo. Reluo:
 rursum suo. Aliq̄ etiā est perariū suo simplici. Resu-
 mus em̄ q̄ sūtū sūtū/ sicut reducim̄ q̄ clausa. Suet. de
 Aug. Sumentū virilem dēdidit. Sub suo: subter suo.
 Trā suo: admodū ac trāco. Col. lib. viij. **U**edia p̄
 descripti oibiculi eadē fibula trānt.
Supar. ex sub et par: quasi equalis. Ambro. libro **U**e-
 ra. Prestantissimū quoq̄ candidū munus est/ et vtili
 suppar gratia. Idem libro de Abel. Tertū gen̄ est
 peccati quidē minoris: sed supparis arrogāte: eo q̄ scz
 qui datoz bonoz deū nō negant: sed quē acciderint
 ea sibi. p̄ter prudentiā suam/ ceterarūq̄ merita virtu-
 tū iure delata arbitrant.
Suppar vel suppar penul. core. vtroz modo dicit p̄
 genere leuis atq̄ anguste toge q̄ eo superindusmur.
 Luca. Suppar nudatos cingunt angusta lacertos.
Festus. Supparū: vestimentū puellare lineū: quo
 etiā Subucula/ hoc est camisia dicit. Est et supparū/
 nauis insigne. Seneca lib. xi. epistolaz scribit. **S**up-
 parū: alexandrinaz nauis insigne indicū esse. Sune
 em̄ supparā vela velloz: quē super antenna: expli-
 tur: de quibus Luca. **I**magō pandens supparā velloz
 peritura accipit auras.
Supparū: velum tenuissimū ad scenas velandas. Cice.
 de puincis consularibus. Quibus cū iam ex ocibe-
 stris beluatur: antea post suppariuz solebat. **A**pul. in
Ue. **U**o te in q̄ auleū tragicū dimoueto: et supparū/
 um scētū complicato.
Supellex: et hęc supellectilis/ et hoc supellectile. **M**am
 in psali hęc supellectilia facit. In abdo singlari supel-
 lectile et supellectili. **T**ar. lib. ij. de Anal. **S**epe ita/
 q̄ et eadē supellectili licee videre. **S**upellex dicit do-
 mesticū patrifamilias instrumentū: sicut docēt iuris/
 consulti: apud quos titulus est de supellectili legata:
 cui nomine (vt inquit Pompo.) continent mensē/
 trape/ amphora/ delphica subsellia/ scāna/ lecti/ mar-
 garite/ culcitre/ et toralia imperialia/ pelles/ aquina/
 ria/ cādelabra/ lucerne/ et trulla/ vasa enea/ vulgaria:
 id est que nō p̄rio sunt loco attributa/ capsa/ armaria/
 vitrea/ scaria et porozia.
Supilonēs: dicit sūt emaculatorēs/ pediconēs: q̄ sub-
 tus podicis pilos tundāt.
Super et supra: vt p̄ v̄s̄ δὲ ὑπὲρ καὶ ἄνω
 εἰς ἵππετα: p̄positione a supera de ducit idem si-
 gnificat: Super quidem per Apocopen supra p̄ syn-
 copen. **S**up vtroz casū seruit: supra aculatio t̄m.
 Et super in significato contrariā subter: supra do in
 fra. **U** deo super lapidem dicant super continuum esse:
 vt Sedeo super lapidem: supra interiecto spacio: vt
Habes impendent supra nos: nō vsq̄ quaz seruati
 est ab auctoibus. **A**ug. libro quinto **C**on. vtroz in/
 differenter possit de luce dei loquē. **N**ec ita erat su-
 pra mentem meā sicut oleū super aquā: nec sicut celū

super terram sed supior: quia ipsa fecit me: et ego infe-
rior: quia factus sum ab ea. *Luc. li. xliii. Ubi citra mu-
ros supra subteratq; terra p dies. xv. pugnatu est. Et
candā est q; super separataz ab ito iūcta: mō significat
de. Argz. Ultra sup. Duamo rogitana sup becto
re multa. Dodo. In: vt fronde sup viridi sunt no-
bis mita poma. Idem Argz. Nec sup ipse sua mo-
lit laude laborem. Hūctā dō actō significat vitra: vt
Sup. Baramates et indos. Proferret iperū. Apul.
Iā cū sup opidū pfect: nos citra reliquerat. Arg.
lib. ij. ablatiuo iūct. Nocte sup media: id est vitra me-
diam noctem. Et est bona elo cutio: vt si dicas: Legi
noctem super media. Aliquādo de sup. Argz. Et su-
per e vallo ppectat troes. Aliquādo valde: vt Dis
accensa super iactatos equos toto Troas reliquit
as vanaum atq; immitis achilli. Quandoq; absolu-
te ponit in significatione naturali. Plau. Hinc atq;
hinc sup subteratq; pmoz angustis. Quādoq; ponit p
superest. Argz. Nec fuga iā sup est. Quādoq; p in
sup: et ampli. Idem. Cui neq; apud danaos vlti lo-
cus: et sup ipsi Dardanide infensū pgnas cū sanguine
poscūt. Composita habent significationē naturā: et
componit cū dictione incipiente ab a. vt Supaddo.
E. vt supido. D. vt supduco. E. vt supequo. F. vt su-
persto. G. vt supincido. H. vt supmeo. I. vt super-
pono. S. vt supcedo. T. vt superuacu. A super fit
comparatiuū superior: suplatiuū superem. Composita
sunt In sup et de sup.*

Supior: et inferior: dicim' fere: qñ de malis loqmur:
vt Dionys' supior: et Dionys' inferior. Et de bonis
loqmur: si tps denotam' supior: et posterior: dicim':
vt Lyrus supior: et Lyrus posterior: Si dō dignita-
tē/maior: et minor: vt maior: et minor: Scipio. Et hoc
de duob': nā si de pluribus: vt inur suplatiuo vel po-
stino: vt Dagn' Pompeius: Alexander magnus.
Superiores comparatiuū sumptū significat qui magis su-
pra sunt: quib' contrariū sunt inferiores. Interdū ba-
bet vniū postiuū: cū intelligunt hi qui sunt supra gra-
dū. Partū cognationis vel affinitatis: sicut inferio-
res qui sunt infra ipm gradū. Taro libro secūdo de
re ru. Itaq; proauos ac supiores de tremelijs nemo
appellatus scropha.

Supbia: est supregrediens elatio mentis.
Supbio bis. a sup et eo is. b. melioris sōni gratia inter-
posita: et in i mutata: nisi velim' supbio a supbia de-
riuari esse: qd tamen nō abnuo. Supbio tā naturā
ab eo is. cōpositionē et significationē innas habere
ostēdit. In quicqd in aliqua re excellit: supbiā dicere
possum': quasi sup alta tens. Argz. Ceciditq; super-
bū Aion. Hoc est nobile magnificū. Pl. lib. xrv. v.
supbio. p superb' eo vel supb' sū posuit cū inqt. Hinc
gemine certe apud Venandru et Philomenē fabu-
le superbiūt. Claudian' lib. iiii. de rapru. Pblegreis
silua superbit Eumys: totūq; nemus victoria vestit.
Hoc est: mobilitatē: celesiaz alluistrat.

Supbus: elat' arrogans. Argz. lib. iij. Enēi. Stirpis
achillee fatuus inuenēq; superbū. Aliqñ nobilis/mag-
nific' excellē: vt Hinc populo late regē belloq; su-
perbū. Aliqñ altus/elat'. Idem. Arua petens tibur-
q; superbū. Aliqñ ornar'. Idem. Barbarico postea
auro spoliisq; superbi. Aliqñ opulent': vt apud eun-
dem: Simul enē superbū Rhannetē aggredit'. Ali-
quando iniquus. Cū. Quos illi bello. pflugos egere
superbo. Antiq' etiā superbos. ppter pompā funeris
mortuos dicere. Plaut' i Am. Faciā ego hodie te su-
perbū nisi tu binc abis.

Supercido is. penul. cor. et super et cado. Lot. libro. v.
Ne si tranuerfa fuerit cicatrix: celestes supercidentes
aquam contineat.

Superciliū: et super et ciliū. Supercilia data sūt homini

illis breuib' adornata: vt qñ geminis aggerib' muni-
mentū oculis pstat: ne quid superne incidere: et si
mul specat pberet: hec et pariter et alterne mouent.
Supercilia dicunt vltima pō frontis pilis vestita: qñ cū
lis pminet. Sed qñ bis anuum' / bis negam' id eo
Superciliū quandoq; pro fastu et supbia ponit. Ju-
ue. Si cū magnis virtutib' affers Grāde supciliū: et
numeras in dote triūphos. Quāobrem etiā pro emi-
nentiore loco ponit. Argz. in Beoz. Ecce supcilio
cliuosi tramitis vndā Elit. Diero. in libro Nume-
ri. Ilo mortuo in montis supciliū descendit Doy-
ses cū Eleagaro. Interdū ponit p grauitate/austeri-
tate et seueritate. Unde in Priap. legim'. Quenies
latio pone supciliū: id ē grauitatē. Et apud Valeriu
marimū legit supciliū cōsiliū. Is dō cui supcilia por-
rigunt et pminet Sillo appellat.

Supercubo as. pe. core. supiceo/superdormio. Lot.
lib. vii. Perforatis tabulis quib' ouilia cōsternunt:
vt grex supercubet.

Supduco qñ suppono Diero. ad Furiū. Superducit
mater filius nō nutritū sed hostē: nō parentē sed tyrā-
nā/infāmata libidine vteri sui: et inf puiolos suas mi-
serias nescientes/luges dudā noua nupta cōponit.

Supedo pe. cor. supmēdo: qñ post comedo. Pl. li. rtr.
Venāder e greis auctor ē alii a dentib' vete i priu-
ma tosta supederunt odorē extingui.

Supererogo: et sup et e. er. erogo: significat suptribuo.
Aug' lib. j. cōf. Supererogaf tibi vt debeas. Et qñ
habet aliqd nō tuū.

Superto as. cōponit et sup et et s. fo.

Suphictes dicit q et lineis ducit: qñ due linez iūcte faci-
unt suphictē vnius anguli/vel acuti/vel obtusi. Dicta
suphictes: quasi superior facies.

Suphictare edes/inqt Cai'. qñ in ducto solo positē sūt:
quaz ppietas et ciuili et naturali iure est cur' et solū
Suphictari' qñ alieno solo suphictat habet: ita vt cer-
tā pensione pget: auctor Alp.

Superforanē: quasi p superuacano. Sydoni' apol-
linaris usurpat.

Supgiacio is. pe. cor. suppono vel supercedo. Lot. lib. ij.
Seminibusq; de tabulato supicctis. Lactan. de opi.
Et ea viscera formata in eū modū q cōteat vnicuiq;
generi a loco apt' sūt supiccta pelle.

Supincido is. et sup et in et cado cōponit: significatq; su-
pra in aliquē/vel aliqd cado. Li. lib. ij. Abulciq; sup
incidentib' telis incolumis ad suos tranauit.

Supermeo as. suphuo/sue suplabor. Pl. lib. j. Aug.
dam dō etiā dulces inter se supermeans alias: vt in
fucino lacu.

Supernati dicunt quib' semina succisa sunt: i modū su-
illarū pernarū.

Supernia: femina ita ipsa succisa.

Supero as. pe. core. proprie significat supergredior: et
quasi supra ascendo. Argz. lib. iij. Beoz. Superant
montes et flumina tranāt. Pl. lib. vii. Arbores qñ
dem tantē pceritatis tradunt: vt sagittis superari ne-
queāt. Per trālationē superare ponit pro vincere.
Argz. Quid si idē certet pbebū superare canen-
do. Itē supabū dare: vt Si superent fer' pariter fru-
menta sequent. Itē supuiter: et qñ superstitē esse: vt
Quid puer Alcanti' superat ne et veta' aura Bethe-
rea: Item restare. Lic. Deq; eo qd ipstis supat alijs
gratificari volūt. Et i euāg'. Colligit q superauerūt
fragmenta ne pereat. Itē occidere. Argz. Clā ferro
incautū superat. Idm' cōposita sūt Superero: abūdo.
Prosupero: supabūdo.

Super' a. um. pe. core. a super fit. Et quito superus et
infer' videant esse postina superioris et inferioris:
tamen in vsu superi. p celestib' sive vnijs: Infert autē
pmanib' sive mortuis accipi solent. Superū mare

adriaticū nuncupat / respectu ad Tyrrenū: qđ grę
ci inferū vocauerę.
Supern^a. a. un. qđ est supra: vt Supna regio. Dinc su/
perne aduerbiū: qđ significat ex pre supiore. Pl. Ar/
gentū supne innarat / vt oleū aquis.
Supstruo is. superedifico. Tacran. lib. vj. Vanentib^o
em̄ sęptis eoz que solent ad probitatē recte dari: ig
nora illis superstruem^o / ad p̄ciendā cōsumandāq;
iusticiā quā nō tenent.
Superfedeo es. nō mutat e in i. sicut cętera a sedeo com
posita: vt obfideo / refideo / p̄fideo: significatq; omit
to. Et ablatiuo sępius constructur. Esar cō. j. Et pro
pter multitudinem hostiū / et propter cęniam opini
onem virtutis p̄glio superfedere statuit. Et licet p̄g
lio danius esse videat: per ablatiuū tamē sic resolu
opozter: p̄glio superfedere: id est sedere super p̄glio.
Quo item modo Lice. lib. iij. ad Werē. locutus est.
Eodem de poterimus principio superfedere: cū tamē
Sulpicio scribens ablatiuo constructur: Tu si vide
bit ita censeo facias: vt si habes iam statū quid ti
bi agendū putes: in quo nō sit cōsiliū tuū cū meo su
perfedas hoc labore: et inieris: id ē omittas ad me ve
nre. Bell^o aut libro secūdo accusatiuo contraxit / cū
ait. Alia luce quis in pastū profecta est: cognati et af
fines op̄erā quam dare rogati sunt suspēdēt: qui ta
men actūs resoluūt in ablatiuū: Nam super vtriq; ca
sui deseruit. Hierony. contra Iou. cū infinitiuo iun
xit. Lice. rogatus ab Hierony. vt post repudiū Teren
tie soroz eius duceret: omnino facere suspēdit: dicens
nō posse se vroz et philozophię pariter op̄erā dare.
Idem contra Pelagianos dō iungit. Vnde superfe
dendū huic labori censeo.
Superfeto as. supra aliquid fto. Bell. Cū sedenti aquila
superfaret. Quisq; superfetare est superesse: vnde Su
perfites dicitur sunt.
Superfeto as. frequentatiuū quo veteres vs̄ sūt: signi
ficat saluo et incolumē reddo. Ennius. Regnū vestrū
vt sospitent superfitentq;.
Superfites: qui ex mortuis q̄si solus viu^o superstat. Am
bro. lib. j. offi. de Moe loquēs ait: Qui ad semē oim̄
referat: solus ex oim̄b^o / et potestate generationis su
perstes est factus auctoz future. Quintili. Defuncta
vroz liberis tamen superstitib^o. Superstes quoq; dicit
qui salu^o est: et viuūt inter viuos: etiā sine morte suoz
omniū. Terent. in An. Deos queo vt sit superstes.
Antiqui etiā testes superstes appellarūt. Aliqñ super
stes. p̄ presentī sumit. Plaut^o. Superstitē vtrūq; mo
nui ne iniussū abeant.
Superstitio si proprietatem habent: vt Lic. libro. ij. de
natura deozū tradit: ex hoc q̄ p̄cultura deozum su
perfedant: qui sine causa timidi sunt: qui deū timent
in rebus etiā nō timendis: bi sunt qui apud veteres
totos dies p̄cabant / et immolabāt: vt sibi sui liberi
superstitēs essent. Ideo nō solā philozophi verū eti
am maiores omnes superstitiōē a religione separa
uerunt. Omnis tamen importuna inceptaq; religio
p̄m Bellum / superstitio dicit potest. Lactantius do
cet superstitiōem et superstitiosos dicit / qui supersti
tem memoriā eozū colunt: aut qui parentibus suis
superstitēs colbāt imagines eoz domi tanq; deos.
Superstitio autem nihil aliud est q̄ falsi dei cultus: et
sicut religio colit deos: ita superstitio violat: vt inqt
Seneca: a quo superstitio dicit error insanus. Ser
ui^o a superstitē superstitio dicitur que ancilaz. ppia est:
que multis per gratem superstitēs sunt: et que reb^o in
anibus addicę dā volunt videri nimis religiose / sup
stitiose sūt: et ita del yrāt. Lucre. refert q̄ superstitio
se substantiū rerū: id est celestū / et diuinaz q̄ super
nos stant inania / et superflu^o timoz.
Superfluum: affluo / abūdo. Virgili^o. Auxilio vides Ita

lie^o populiq; superfluit. Interdū p̄esse significat re
liquū esse. Ennius libro. iij. anna. Vnde sibi memoria
vni supesse laborē. Interdū suplitē esse. Plau. i. Amph.
Sicut tuū vis vni cū natū tuę supesse vite sospitē / et
superlitē. Interdū vincere / supiorē esse. Virg. Fer
rea q̄ blando nequeat supesse labori: id est vincere la
borē. Interdū superfluū esse. Bel. Venim ego p̄ro
ris docti boīs tribunal me forte assiter: atq; ibi ad
uocati eū nō h̄re. Et cū is q̄ verba faciebat reclamaf
set. Ego illi supū respōdille p̄tozem festiuit. Tu
plane superes / nō ades: hoc est superflu^o / superuaca
neus es. Interdum durare. Virg. Dum ego in pa
triā meā modo vita superlit. Interdū defendere et
aduocatiū esse. Suet. de Aug. Cū tati sene si superes
set / scriperet legibus reū.
Superuacu^o a. um. quod nō est necessariū. Col. libro. iij.
Itaq; superuacū est hoc reperere iam tradita ratio
ne terebationis.
Superuacaneus a. um. idem qđ superuacu^o. Lice. Ap
pio. Confirmata amicitia / et p̄fecta fide commemo
tio officioz / superuacanea est.
Supuagane^o a. um. a vago: fit: vni cuius supuaganea di
cebat ab augurib^o: cū ex sumo cacumine vocē emittit
set. Gagane^o simplex nō legit: vñ / et deriuatiū est.
Supparafito: pe. coz. parafito ministro. Plau. i. Amph.
Accedā atq; hęc appellabo: et supparafitabo patri.
Supplanto as. pedem suppono: et sic a planta fit. Lice.
lib. iij. offi. Cōtendere debet q̄maxime possit: vt vin
cat supplāre et qui cū eo certat ac manu depellere
nullo modo debet. Per translationē supplāre signi
ficat decipere. Hiero. ad Iulianum. Ego te nequa
decipiam adulatione / ne lubrica laude supplātem te.
Et supplāre / sub^o plantare. Sicq; a plāto compo
sitū est. Col. lib. iij. Sinasti ipsam vitem ternere v
les iuxta radicem: ita ne ipsam ledas curiose fodito:
vitē ita supplāto / ne radicē abūpas.
Supplaudo is. ex sub / et plaudo: significat latenter plau
do. Hiero. ad Heliodo. Nec quisq; sibi de coozis
mūdi castitate supplaudat: cū de oim̄i s̄bo ociofo qđ
locuti fuerint boice redditur sine rationē in die iudi
cij. Hoc a me postsum est: ne qđ plaudo. p̄ plodo / aut
ecōtrario forte sumat: cū maxime differāt. Plodere
em̄ est quatidē siue collidēdo sonū quēdā facere: ab
quatio aliquārū aduersū. Plaudere dō est vocē le
ticę / et exultatiōis in laudē cuiuspiā rei aut boīs esse
re. Virg. Et ingenti sonnerū oia plaulū.
Supplodo is. pen. prod. est quasi succutio / siue pede / si
ue alio signo. Lice. ad Werē. Pedis derri rara sup
plotione. Aliqñ significat reuēto. Dam. Hiero. Ro
gam^o vt ablatissē opinionib^o / ambiguitatibulq; sup
plotts qui se habeat scribas.
Suppedaneū dicit id qđ sub pedib^o est dā sedem^o. Aug.
Et nō tantū suppedaneū ebisti quantū sub pedib^o ser
uoz eius vos iudeos addidit.
Suppedito as. pen. core. subiuo / subministro: a sub et
pes pedis / vel a pedito as. Quis pedito nō sit in vsu:
quasi a pedito primitiuo. Tar. Largiore cibatu suste
tare debet: quo facill^o / lac suppeditare possit. Est et sup
peditare: opprimere. Lice. Nūc video in iudicio me
cū contendere nō vis: vbi suppeditari turpissimū: su
perare pulcherrimū est.
Suppeto is. pe. core. significat latenter seu per fraudē
peto. Alpi. Apud labonem relatū est / si filiginario
quis dixerit / vt si quis nomine eius filiginem petisset
et daret: et quidā et transeuntibus euz audisset / petit
eius nomine: et accepit furti actionem aduersus eum
qui suppedit filiginarius gessit. Suppetit dō in cer
tia persona / et suppetit: significat / impetu est: vel suc
currit / et h̄mōi. Pl. Cui ad h̄de suppetit facultates

Supplicet et suppetias em habemus a suppeto: quo nomi-
 ne Italia auxiliū significari existimat: sed magis sub
 sidū est. **Pla.** in **Epi.** **Aurilia** mibi et suppete sunt do-
 mi. **Si** enim auxilia et suppete idem essent: frustra al-
 terū eoz poneret. **Propter** quod sciendum est: qd si/
 cur int p̄sidū et subsidū interest: qd p̄sidū sit auxiliū
 quod prestat alicui: p̄sertim quod satis videt ad de-
 fensionem fore: **Subsidū** quod ad succurrendū ve-
 nit: ita suppete sunt que ad rem ne labat aut pereat su-
 stētandā mittunt: vt est ad succurrendū opidis et ob-
 sessis: multūq; laborantib: quod succursū milites ap-
 pellant: et est fere idem quod subsidū. **Dicit** suppe-
 tie: qd suppetū oppressis: id est p̄sso sunt siue succur-
 rit eis: et a fids suppetant. **Auriliū** p̄o. p̄rie ad au-
 gendas copias atq; vires: et peti et mitti solēt. **Esar**
 cō. i. **Et** nūciabant auxilia magna cōtatus opidanis
 suppetias venire: id est in subsidū.

Suppetio ariis. auxilio succuro. **Apul.** li. viii. **Et** vo-
 bis facile est suppetari miserimo senti.

Suppleo es. quid significet ex voce sua demōstrat. **Vir-**
 gil. lib. iiii. **Remigū** supplet: socios simul instruit ar-
 mis. **Et** suppetere est equare. **Idē.** **Si** fetura gregem
 suppleuerit aure est o. **Ser.** **Si** tot agnos habuero
 q̄t ones: hoc em ē gregē p̄ feturā suppeti. **Sūt** q̄ hoc
 verbū p̄mplex p̄scribi velint: vñ et suppeteller.

Supplementū: qd supplet. **Cicc.** **Appio** pul. **Consebat**
 omnes fere vt in Italia supplementū meis et bibuli
 legionibus scriberet.

Supinū: a quibusdam dicit verbū participiale: sicut ge-
 rādā sunt nomina participialia. **Et** habet duas ter-
 minationes: scy um et u. vt lectū lecu. **Qd** in um fi-
 nit habet significationem actiua. **Salu.** **Legato** ad
Jugurtham de iniurijs questū misit: id est qui quer-
 rent. **Idem.** **Non** mea culpa sepe ad vos oratū mite-
 to. **P.** **L.** hoc est q̄ orent. **Idē** filiā nuptū dicim: hoc
 est q̄ nubat. **Do** veni v̄do. **Spectatū** admitti sum: id
 est vt spectem. **In** v̄o significationis passiuę est: itū
 ḡt̄ q̄ nominib: adiectiuis. **Virgili.** **Heu** visu facilis
 nec dicit affabilis vili: hoc est: qd nec videri nec dici
 facile possit. **Pl.** **Accipēter** p̄t̄ rar: inuētus: hoc est
 q̄ raro inuenit. **Dicim** p̄terea dignū siue indignū re-
 latū: qd referat. **Impiū** factū: si fiat. **Idorendū** aspe-
 ctū: si aspiciat. **Jucundū** cogitatu: si cogitet. **Obse-**
 nū vili: si videat: et sic de reliquis.

Supin a. um. qd iacet ventre eglā versus. **Juvena.** **Lu-**
 bat in facie mor deinde supin. **Donis** nonnunq; pro
 ocioso / molli / negligētis: tractū a re ipsa. **Qui** em su-
 pini iacet: ociose / molli / negligētis degūt. **Sene-**
 ad **Lucil.** **Est** quidē mi **Lucilli** supin: et negligēs: q̄ in
 amici memoria ab aliq; regione admonitus reducit.
Juue. **Et** multū referens de mecenate supino. **Inde**
 supinior. **Dar.** **Mulq;** delictę supiniores. **Et** supin:
 mōtuosus. **Horā.** lib. **Car.** **Seu** mibi frigidū p̄neste /
 seu t̄bur supinū. **Est** em ciuitas in ascēti mōtis posi-
 ta. **A** **Supin** sit resupin: de quo supra.

Supino as. pe. p. rapio / inuoluo cū fraude: a piloz ra-
 ptū siue ab πλεο cōplano. **Plan.** in **Tru.** **Idē** cū
 video fieri: suffuroz / supilo: et de p̄da p̄dā facio.

Supplico cas. penl. core. et sub. et plico: eo q̄ genu po-
 plitemq; plicam: cū a potentiore magnū aliqd; p̄ca /
 mur. **Sūt** q̄ hoc verbū a placō deducit: quasi suppla-
 eo: sed ḡcum est πρεκεω. **Est** autē supplicare: humili-
 ter et cū reuerentia p̄cari. **Cicc.** in **Rel.** q̄ multa em
 q̄ nostra causa nūq; facerem: facim: causa amico: q̄
 cari ab indigno: supplicare cū acerbi: in aliquē inuepi
 mēctariq; vehemētius.

Supplet. qui stercis genibus p̄catur: a quo **Suppliciter**
 aduerbium.

Supplicū: supplicatio. **Sat.** **Nō** vos neq; supplicis
 muliebib: deoz auxilia parant: sed vigilado / agēdo

bū cōsūdo. p̄p̄era oia cedat. **Car.** **Boues** ad victi-
 mas faciunt: atq; ad deoz supplicia. **Et** supplicū: p̄g-
 na siue tormentū. **Vir.** **Spero** etiā mediis si q̄da
 numina p̄nt: **Supplicia** banisuz scopulis.

Suppino is. pe. core. sub. teneo. **Quid.** li. i. **Detam.**
Suppmit exēplo vo cē. **Qñ** supp̄sus / sūmerius. **Ju-**
sti. **Victi** p̄le i naues cōfugerūt. et q̄b: multę supp̄le /
 multę capte. **Aliqñ** supp̄sus ponit. p̄ occulto. **Sene.**
Et cū opib: q̄dā edita / alia suppressa sunt.

Supra: modo p̄positio est. **Virgili.** **Olli** cerule supra
 caput astitit imber. **Adodo** aduerbiū. **Salu.** in **Jug.**
Pauca supra repetam. **P̄positio** v̄o nunq; compo-
 nit: et vltra propriam significationem qñq; ponit. p̄
 valde: vt **Supra** morem / supra modū / supra iustum.
Virg. lib. ii. **Beoz.** **Rara** sic an supra mo: et sic denia
 requiras. **Antiq;** etiā supra. p̄tulerūt: sicut infra et in-
 fera. **Cicc.** in ara. **Ducit** supra duplices humeros af-
 fixa videt **Sella** micans.

Supra significat supra id quantū qd / vel supra id qd.
Sal. **Loz** patiens inedię / algous et vigilie supraq;
 cuiq; credibile est: id est supra id quantū.

Suprem. extrem. **Vir.** **Qui** supremū comitent hono-
 re. **Aliqñ** dicit sum / alt / maxim. **Sue.** **Ter** supre-
 mū eglā inuenit stupidū cubuisse. **Ter.** **Prob.** supre-
 me iuppiter. **Sic** dicit suprema multa. p̄ maxima.

Supputo as. pe. cor. vide in dictione **Duto.**

Suppudet pe. cor. aliquātulū pudet. **Et** casto. **Duto** te
 tā suppudere: cū hęc tertiaz epla ante te opp̄sit q̄
 tu scbedā aut litterā / sed nō v̄geo.

Suppuro as. pe. p. **Suppurare** est apostema fieri. **Co-**
 lu. li. vii. **Idē** idē sanguis nisi emissus fuerit: sanie cre-
 abit: q̄ si suppurauerit: tarde p̄curat. **Idē** suppurātia
 siue suppuratio dicit: cū v̄l ad sanie redit. **Docat** et
 apostema: hoc est ocurfus mali humoris in aliquam
 partē corpis: a pure dicta. **Dus** em sanies est: et q̄cā
 q̄ humor in putredinē p̄sus. **Col.** li. vii. **Et** cū matu-
 rauerit suppuratio: rescindit ferro.

Suppurator: a. um. qd ad suppuratōnez p̄inet. **Idē.**
Idē m̄lētē suppuratōnez medicamentis.

Sura: posterior pars cruris carnosa: que em homini in-
 esse dicit: reliq; animalia habent crura sine suris: licet
 qñq; sumat. p̄ toto crure. **Virgili.** **Suras** vincire co-
 thurno: ελλήριος ἵσο σφυροπ λειεταίρηερα
 τῖροι αὐούσι λεεῖρη.

Surcus: palus: cui dūmi. est surculus.

Surculus: p̄rie est qui inserit. **Bermen** p̄o q̄ i surculis
 nascit. **Hinc** surculosus a. um. quod surcul abū dat.

Pl. **Ramis** byssoi surculosam.

Surcularis et hoc re: vt terra surcularis: q̄ surculos ge-
 nerat. **Col.** li. iiii. **Considerandū** est anteq; p̄stineat
 surcularis necne sit terra.

Surculaceus a. um. **Idē.** **Surculacea** in folliculo sūt ra-
 pbano sinapi rapo.

Surd: q̄ habet aures obtusas ab auriz foridibus: q̄ in
 duriciem versę marmora aurū dicunt: nec sinūt audi-
 re. **Et** tā passiuę q̄ actiue dicit: **Mā** surd: qui non au-
 dit: et q̄ non audit. **Juue.** **Surda** nihil gemeret graue
 buccina. **Et** herbe surde a **Pl.** dicunt: quarū noia nō
 sunt. **Non** em audiunt cū sint sine nomine. **Et** absur-
 dū dicit: quia tale nunq; est auditū: vel q: tale est
 vt efficiat ne audiat. **Surdū** item dicit cū odor non
 sentit. **Persius.** **Heu** sp̄rent cynnāma surdus. **Et** ea
 que gustū amiserūt: exurdata dicunt. **Horā.** in **Ser.**
Feruida q̄ subtile exurdant viua palatū. **Referē** eti-
 am ad visū. **Dini** lib. xxyj. **Ad** hoc quibusdā incur-
 rit vmbra / surdusq; color sit. **Locus** etiā surd: dicit in
 quo nō facile audit. **Virg.** libro. v. **Et** tā diligētē est
 animaduertendū me sit locus surd: et vt in eo vox q̄
 clarissime vagari possit.

Surdaster: diminutionē surditatis significat: hoc est / nē
 25

plane surd' sed vt sic dicitur Surdul' q' parū surd' est.
 Sicut enim duo nota in alter terminata q' diminutionē s'c
 gnificat: surd' alter r' recaluafter: cetera imitationē de
 notat: vt parastaster/antoniaster/oleaster.
 Surdo as. actiuū est: surdū facio: q' epurdo: de q' dicit
 one Surd' apud Horā. in fer.
 Surdeo des. dui. surd' sū: a q' surdesco: surd' hō: a quib'
 oburdeo r' oburdesco.
 Surgo gis. r' cū. et sarū et rego: significat erigo. Te
 renn'. At triduo hoc perpetuo e lecto nequeat sur
 gere. Hinc surgere veni dicitur: cū veluti se erigen
 tes stare incipiunt. Virgil'. Et fando surgentes de
 mor' haultros. Sicut e contrario: quando stare desi
 nāt: ponere ac residere dicunt. Idem. Cū venti post
 ere omniq' repente Reddit flat'. Aliquando Sur
 gere ponit pro crescere seu nasci. Idem. Ascantū sur
 gentem et spes heredis iuli. Dui' composita sūt Al
 surgo qd' est erigo: in alicui' honorem officij vel be
 niuolentiē causa. Et sic dicitur iugil'. Virgil'. Cū
 viro p' hōi chor' assurreperit omniud et honoz sece
 rit. Aliq' assurgere ponit pro cedere. Aulo. Assur
 git muse nostra camena tug. Aliq' sumit simpliciter
 pro erigere sive crescere. Col. libro. ij. Collem molli
 ter assurgentes montem sublimem et asperū: sed ne
 morosū et herbidū maxime probauerūt. Virgil' li
 bro. iij. Georg'. Sed iacet aggerib' niuis informis
 et alto Terra gelu lares seprā assurgit in vinas. Cō
 surgo: simul surgo. Sal. Consurere omnes: simul
 q' in eū impetū fecerunt. Erurgo: eloco surgo. Eice.
 Erurgite omnes atq' eritātū. Disurgo: diuerse sur
 go. Pli. lib. xvij. Ecce tibi herbas tuas spargo pecu
 liare stellas: calq' vespere r' ab ope disurgētū osten
 do. Insurgo: in aliquem insilio. Lactā. libro. v. Nec
 est magnopere mirandū: si aduersus hominem ista fl
 unt: cū aduersus ipm deū. pter eādē causam insurre
 xerit etiam popul' in spe constitut'. Disurgo: ante
 surgo. Relurgo: rursus surgo. Unde qui reuixerunt
 returrexisse dicunt.
 Surrigo as. pe. cor. vide in dictione Rego.
 Surrepo is. pe. pro. sensim seu sub' aut latenter ingre
 dior. Hiero. ad Dama. Nulli periculofū: nulli vide
 atur esse blasphemū: q' in apostolis inuidiē malū di
 rimus potuisse surrepere.
 Surrupio is. pen. core. latenter rapio seu furor. Aliq' in
 altū collo: et aliquando per mendacem narrationē
 aliquid extorqueo: et quasi furor. Hinc surreptū pro
 furto r' p' imperationē q' sit a principio vel magistra
 tu' falsam narrationē.
 Surrubentū: oppidū fuit Hispaniē a grecis cōditū cū pro
 mōtorio Dinerug' strenū quōdā sedes. Hinc Sur
 rubentina vina dicitur sūt: r' surrbētini calices.
 Sus s'pōstio p' surū accipit: vt Suspicio.
 Sus suis: generis cōmuni s' p' m' Pisci. Et dicit tū de se
 ris q' de domesticis. Cuius diminutiū est Sucus.
 Plau. in ru. Directa cū succula r' porculis. A Sus fit
 possessiū s'uin' a. um. Varro. Hic em cōstator: sui
 ne carnis dat p' p'lo. A suis' fit dimi. Suill'. Hecce au
 tē q' dicit: olim q' Tho' ab illo verbo dictus qd' dicit
 Tho' qd' est immolare. A suo em peozē immolan
 di initiū primū sumptū videt. Cui' vestigia q' in iūis
 egeris porci immolant: et q' in iūis pacis s'gdus feri
 ret: porci occidit. Suilla pec' donatū a natura dicit
 ad epulandū.
 Susq' de q' sero: qd' et susq' de q' habeo dicim': signifi
 cat equo animo sū: r' qd' accidit nō magni facio: et in
 terdū negligo atq' cōtemno: hoc est: surū an deozū
 ferat res parū facio.
 usa. et susa oīū. oppidū r' metropolis Persidis i su
 Sisa: q' Persie pars est: a Suso fluuiō sic vocata. Pro
 per. Nō cor achemenijs arman' susa sagitt'. Spicu

la q' nostro pectore s'p'it amor. Hec vrb' (vt scribit
 Pli. a Dario bidaspis filio p'dita fuit. Ibi fuit regia
 Lyri lapide cādido r' vario: colūnis aureis r' lacuna
 r' gēmitq' disticta: celi p'ntis simulach' p' stell' m'
 cātib' insignit' et incredibilia multa. Ibi Aluer' cōit
 utū m'p'ris diuitijs r' delicijs copiosū celebrauit.
 Suspendo is. vide in dictione Vendo.
 Suspicio is. pe. cor. surū aspicio. Virg'. Et magna sus
 picit vrbis. Interdū venero. Lactan. lib. ij. Et tamē
 factor' ipm nemo suspicit aut verē. Eice. lib. ij. offi.
 Itaq' eos viros suspicitū: maximiq' esserunt laudi
 bus. Sic Despicio p' cōtemno. Suspiciere etiā est re
 spondere. Virg'. lib. vj. Eice. Suspicit anchifēs: at
 q' ordine singula pādūt. Hec suspicū habere: vt apd
 Sal. in Jug. Per idē spā Bomilcar: cū impulsū Ju
 gurtha deditōne quā metu dederūt: inceperat suspi
 ce' et regit: et cū suspicōe nouas res cupere: ac p'nciē
 eius dolo querere.
 Suspicio omis. si cū venio iugat' passue accipit: vt Te
 ni in suspitione: id est fact' sū suspicatus.
 Suspiciosus: q' suspicione' habet. Teren. in Adel. Q'is
 qd' res sūt min' scēdē magis sūt: necio quōd' suspici
 ois: ad conumeliā omnia accipit magis. pter suam
 impotentia' le temp' credit negligi. Accipit etiā quā
 doq' p' eo qui suspect' est.
 Suspecto as. mō surū spectro. Variā. S'culiq' su
 spectans sidera. Hō deozū spectro: r' sic a sub cōpo
 nit. Bar. Sed suspectat ocul' deozū: atq' diaucos.
 Suscipio is. pen. cor. a susū vel surū: q' surū capio: tā
 ad animā q' ad corp' referit: vt Suscepi on': suscep
 voluptates: id est accipi. Aliq' suscipere est gignere.
 Plau. Qui geminos ex ancilla suscepit liberos.
 Suscito as. penultima cor. excipio: p' r' q' vniū. Nec
 tam sanare languentē visus est: in q' Seneca) q' mor
 tuum suscitare.
 Suscitabulū: incitāmētū dicit. Varro. Symphonia vo
 cis suscitabulū.
 Suspiro as. penultima p'ducta: significat spiritū ab in
 pectore trahō: qd' sollicitudinis aut doloris argumē
 tā est: nā ex ius et spiro componit. Per translationē
 suspirare est desiderare: et mō dō mō acō iungitur.
 Aug' libro. v. de ciuili. dei. In de fidei pignus accipi
 mus: Idu peregrinātes et pulchritudini suspiram'.
 Hiero. Carnes egyptiacas suspirabāt. Juue. Suspi
 rat longo nō vltim' tempore marit.
 Suspiriū: spā suspiratio: hoc ē ab ino pectore spiratio.
 Et aliquādo ipsa spirandi difficultas. Est etiā morb'
 qui ex pulmone fit: q' et suspirat' dicit. Qui. Et suspi
 ratibus haultis.
 Suspiriosus. qui spirandi difficultatem patitur: vel qui
 bus vitiosa ē respiratio: quos greci alibmaticos vo
 cant. Pli. lib. ix. Podagris cū articuloz morbis de
 coctū cucumerē in aceto illinū p'sentaneo remedio
 suspiriosus p'dit.
 Sustineo es. pen. cor. a surū et teneo: significat patior.
 Hiero. ad Rulli. Si negociatores seculi tanta susti
 nēt: vt ad incertas pueniāt: periturasq' diuitias: quid
 chisti negotiatozi facidū est: q' veditis offiō? q'rit p'
 cto s'issimā margaritā: Aliq' alo. reficō. Li. Dilites
 stuaritū pisce r' herbis sustinēbāt: id ē cibabāt. Vir
 li. ij. Georg'. Hinc patriā quosq' nepotes sustinet.
 Sustento as. frequē. sepe aut cōtinue sustineo/ manute
 neo/ nutrico. Lactā. li. iij. Incredibili bāscētia gen'
 humanū sustēt: r' q' p'na idulgētia fouet. Et li.
 v. Nō ampli' querit q' vnde vitā sustenter.
 Sustenta culū dicit q' aliquid sustinet.
 Sustollo is. et surū et tollo: sustuli/ sublatū: apud vete
 res i vsu fuit. Diomed. Tollo tūli: qd' i cōpositiōe su
 stuli facit. Et tamē p'fecti intās apud veteres sustol
 lo: Hunc vō a tollo sustuli: qd' est suscepi sive habui

Nam quem admodum de matre dicitur: peperit filium: ita de patre sustulit filium. Aliqui sustuli capite pro educavi. **S**urgit. lib. ij. Deonio regi quem serua licinia furtim sustulerat. Aliqui furti tuli. Idem. Sustulit epulas vinculis ad sidera palmas. Aliqui crepi/suscita/ ui. Aliqui abstuli: vt Juberet & sublata reponi.

Sufana: puincia Aeg: vt lib. vj. refert Ptoleme: q̄ a septentrione terminat Assyria. Ab occasu Babylo- nie adiacet. Ab oriente habet Perside. A meridie pre- perfa sinus. Cuius civitates insignes Traiana & Su- fa: in qua templū Diane fuisse.

Sufurrus & susurrus: parvū et sumissū murmur. **D**ora- lib. j. Lar. **L**enefus sub nocte susurri. **D**iero. **S**usur- rus autē inqt lib. cōtra Jovis. Idē in Job. Et q̄si furti- ue suscepit auris mea venas susurrū ei. Declinat eti- am hoc susurrū. **D**uid. lib. vj. **D**etamor. **P**rocrin- adit: lingua q̄ refert audita susurra.

Susurro as. furtim & sumissa voce loqr. **T**er. **I**ā susur- rari audio cuius aticā eē hāc. **I**dē. **S**yr̄ cū illo nostro susurrat: cōferūt. **D**inc in susurro & cōsusurro.

Susurro onis. q̄ susurrat: q̄ occulte maledicēdo odiū in- aliquē aut diffensionē molit. **V**erbū factitiū ē: vt apd aplm. **S**usurrones: detractores deo odibiles.

Sutores: qui calceos sūt. **P**ropriē em̄ artifer calceorū sutor appellat: cū ille q̄ sūt pannos elegantē sarcina- tor q̄ sutor dicatur.

Sutates dicunt q̄ sūt otineve sūctes vel stātes i sutrina. **P**lau. in **A**ul. **S**edctari: sutates: diabatarij.

Suturas: quā sutor in sūdo facit: q̄uis et de alijs reb̄ p̄- stitūdines dicat sutura. **C**omel. **S**el. lib. vii. **R**aro caluaria solida sine suturis est: et id caput firmissimū atq̄ dolore tuissimū est: et ceteris: in quo suture pau- ciores sunt: eo capitis validio cōmodio: est.

Sutor: a. um. quod ad sutozem ptinet: vt **A**re suto- ria instrumentū sutorū. **S**utorū: atramentū appel- lat tinctura qua sutores pelles & calceos tingūt. **C**i. **I**ā pater eius acculat: a. **D**. **A**ntonio sutorio atra- mento absolutus est.

Suternatipsa sutura: sive op̄ sutorū. **T**ar. **S**uternas facere incitus nihil homo agit.

Sutrina penul. pd. locus vbi calcei suunt & vendūtur: a qua Sutor dicit.

Sutella: dolosa astutia: a similitudine suentū dicta.

Sutilis et hoc futile pe. core. quod futū est. **U**nde co- rone sutiles dicunt sicut paciles corone: et vestis su- tilis: cōsutilis & incōsutilis.

S Ante y

Sycros: latine aper dicitur: nam qd̄ apud grecos συρος apud nos sus: & απριος ferus dicit.

Sycus: cū diph. nomen. **P**ruis.

Sycos: latine sic. **M**eu. **H**odie sycos mibi reces fuit.

Sycomorus pent. pducta: sycus sicut gradior: συκορ̄ sicut: αφορ̄ fatu: que et **S**arica dicit. **D**iosco. scribit sycomoz esse arbore magnā similit̄ arbori sicu- am habentē lactis multitudinē: cui fructus nō egredi- tur et sumitatis ramo & sicut sic: sed ex ramis ipsis. **E**t est dulcis sicut fructus sic: agrellis. **S**iana ei sunt minora q̄ grana sic: & nō maturant nisi radantur in- strumēto ferro. **E**t nascit multū apud **R**hodū: et in locis vbi abundat frumentū.

Sycophanta: ad verbum dicitur scorum comestor: ατο του φαγειν τας σκυρας: hoc est a sicut gaudis. **P**onit et pro calumniatore. **N**am autē arcos iuue- nes solitos i bozos irrūpere: siciles deligere. **Q**uā ob causam lege est constituta: vt qui id fecissent: capi- re truncarent: quā p̄nā qui p̄sequerent: ob parvula- detrimēta sycophātas appellatas. **A**lia ratio sumi- tur apud **S**ynecū gramaticū grecū: q̄ inqt: q̄ ex duo- bus seruis cuiusdā viri greci: alter sycus que domi pa-

rate erant absumpsit: alter quis p̄sus credidit igno- rabat. **Q**uerent eas dno: a fonte insons accusat est. **D**erus vtrius calidā aquā h̄bit: solus q̄ deliquerat euomuit: et quo natū est id nomē sycophāta: id est ca- lumniator: quia in fonte falso crimine calumniabat. **S**ycophantia: mendacium/ calumnia atq̄ fallacia. **D**iau. **P**er fallaciā quam amabā/ abduxit a lenone mulierem: neq̄ puduit id gratis sycophātas struere. **S**ycophantillo as. sycophātas struo.

Sycosis: morbus que nos sicū sive mariscā appellamus. **S**yene: vrb̄ in cōsimb̄ etbiopie atq̄ egypti supra **A**le- xandriā versus meridiē q̄ng milibus stadū sub tro- pico cācri directe locata. **U**nde sole existit in cācro medio solstitij die supra verticē ciuitatis cadēs: nul- lā p̄sus in eā embzā facit: vt inqt **D**ii. lib. ij. **L**uc. lib. ij. **A**mbas nulq̄ floccente syene.

Sygeum: promontorium **T**roie: sic dicitur: p̄pter **D**er- culis tacturnitatem: qui prohibuit hospitio simu- lauit abcessum: et inde cōtra **T**roiam per silentium venit: quod **S**yye dicitur.

Syla p̄ simplex: imono **L**ucanie: & silua in illo sic dicitur quasi σylvα. i. tracta: hoc est latronib̄ frequētata: vt **S**alust. de fugitiuis. **I**n silua inqt syla fuerūt.

Sylla cū duplicato ll. fuit romanus nobilis et antiqua **S**cipionū familia. **D**ic catenas **J**ugurthe manib̄ iniecit: **D**istridatem compescuit: **S**ocialis belli lu- ctus repressit: **C**imē dominationē fregit: et **D**ariuz p̄scripsit. **F**uit litteris grecis et latinis doctissimus. **F**acilius acer animo gradis: ita vt dicit **S**al. dubi- tari potuit fortio: an felicio: esset. **N**ā syle eo dicit vo- luit: q̄ de inimico **D**ariamis feliciter vlt̄ fuit. **I**nde dicator fact̄/ rēpu. suppressit: vt nemo illo inuito nec bona/ nec patriā/ nec vitā retinere posset. **T**ādē pedi- culari morbo interit. **S**ylla p̄o p̄ c. aliud significat: de quo loco suo. **S**ed nota q̄ ratio militat cōtra vtrū istū: calcographiq̄: q̄ p̄iota scribi oportet illa: q̄si s̄ bylla: sed corrupto noie ponit syla.

Syllaba: est comprehensio litterarū/ vel vnus vocalis enū- ciatio/ tempoz capax: qz omnis syllaba aut breuis est et vnū tempus recipit: quod arborū merici vocat/ vt pater: aut longa: et duo recipit tempora: vt mater. **N**am ma. longitudine sui/ circūflexus tantū tempo- ris bis occupat/ quantū occupat pa. semel: cuius acute dicitur pater. **D**icta est autem syllaba ab συβαλ λω quod est comprehendendo: vel a συρ simul λαυ βαρω capio. **P**ropriē em̄ illa est syllaba que ex plu- ribus constat/ vt stirps. **Q**ue autē de vna vocali per- ficit/ abusue syllaba vocat: & vniagrama appellatur. **A**lic dicunt bigramē: vt ne. vlt̄ ad hexagrammā: vt stirps. **A**ccidunt syllabę quattuor: tenoz/ spiritus/ tempus et numerus litteraz. **T**enoz tres sūt. **A**cu- tus/ grauis et circūflexus. **S**pūs duo: asper et lenis. **T**empora tria: breue/ longū & cōmune. **N**umer̄: qz cōstare potest ex sex litteris.

Syllabatum aduerbiū: significat p̄ syllabas. **A**ug. lib. r. de ciui. dei. **E**t syllabatum p̄ transitorias tēpoz mou- las humane lingue vocibus loqueretur.

Syllepsis dicitur potest cōceptio: ab συρ com: λειτο ac- ceptio: que fit cū pluralis dicitio singulari d̄bo cōple- ctit. **C**irgill. **S**ocius & rege recepto. **A**ur singularis plurali verbo connectit: vt **S**āt nobis mitia pomaz: **C**astanez molles: et pressi copia lactis. **A**ur cum pro multis vn̄ ponit: vt **A**rmato milite cōplet. **I**te pro vno multi: vt **C**os o calliope p̄ceoz aspirate canen- ti. **R**ectius em̄ dixerit: **D** vos mule.

Syllogismus: computatio/ p̄fatio: ab συρ kai λειγο/ αλο: quod est computo/ concludo: vel ab λογισ/ αλο: ratio cinoz.

Syllosum: fuit teste **D**iero. **S**amioz tyrānus.

Symmachus penultima correpta: ap̄ium nomē: quod